

Arrest

nr. 41 956 van 20 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat N. KENENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 januari 2008 het Rijk binnen en diende op 4 januari 2008 een asielaanvraag in. Op 15 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn van Kikuyu origine en afkomstig van Kiamuri, Rift Valley Province. U was voor de Eldoret North Constituency voorzitter van de Munyaka Youth Organisation (MYO), een jongerenbeweging die 6 maanden voor de presidents- en parlementsverkiezingen van december 2007 opgericht werd om campagne te voeren voor de Party of National Unity (PNU) van Mwai Kibaki, net als u een Kikuyu. Volgens officiële cijfers werden de presidentsverkiezingen gewonnen door uittredend president Kibaki, maar zijn belangrijkste tegenkandidaat, Raila Odinga van de Orange Democratic Movement (ODM), beschuldigde Kibaki ervan verkiezingsfraude te hebben gepleegd. Daarop braken er politico-etnische onlusten uit waarbij de

Kikuyu in uw regio het slachtoffer werden van geweld gepleegd door voornamelijk de Kalenjin en de Nande. Hierbij werd actief gezocht naar mensen die de PNU hadden gesteund, waaronder ook de (belangrijkste) leden van de MYO. De huizen van jullie leden werden in brand gestoken door Shifters, een soort militia van Kalenjin ingehuurd door ODM-parlementslid William Ruto. Ook uw huis en shop werden in de nacht van 31 december 2007 in brand gestoken door een groep Shifters. U kon ontsnappen via het raam maar werd ingehaald door uw belagers. U werd beledigd en geslagen en werd vervolgens verplicht seksuele betrekkingen te hebben met een andere vluchtende oudere Kikuyu vrouw, genaamd Washiru. Na de daad werden jullie achtergelaten, waarna u tevergeefs uw ouders probeerde te contacteren. U vernam van de burens dat hun huis eveneens afgebrand was en dat ze naar de kerk gevlucht waren. Omdat Washiru na het incident echter ook naar de kerk gevlucht was, durfde u uw ouders er niet te gaan opzoeken. U was te beschaamd en zou als gevolg van wat er gebeurd was uit de Kikuyu gemeenschap geëxcommuniceerd worden. Daarom besloot u in de richting van het bos te lopen. Onderweg vond u een groep blanke ngo-medewerkers die bereid waren u naar Nairobi te brengen, waar ze u een hotelkamer aanboden. In het hotel zag u op de televisie dat de bewuste kerk waarin uw ouders zich verscholen hadden, afgebrand was. U belde de secretaris van de MYO die u zei dat uw leven in gevaar was en dat de Shifters wisten dat u naar Nairobi gevlucht was. U vertelde uw probleem aan de ngo-medewerkers die u diezelfde avond nog hielpen het land te verlaten. Ze bezorgden u een reisdocument waarmee u samen met hen naar België reisde. U kwam op 3 januari 2008 aan in België en vroeg er de volgende dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de oorzaak van de door u aangehaalde problemen, met name uw beweerd voorzitterschap van of betrokkenheid bij een jongerenbeweging, de MYO, die naar aanleiding van de verkiezingen van december 2007 campagne zou gevoerd hebben voor de PNU van Mwai Kibaki.

U verklaarde als lid van de MYO en omwille van uw campagneactiviteiten voor Mwai Kibaki en diens PNU onmiddellijk na de verkiezingen geïdентificeerd te zijn geweest door de Kalenjin en andere etnische groepen. U zou om die reden ook gezocht worden door zogenaamde "Shifters", een door ODM-parlementslid William Ruto ingehuurde Kalenjin militia (gehoorverslag CGVS, p. 15-16). Wanneer u gevraagd werd naar het symbool van de PNU - waarmee prominent campagne wordt gevoerd en dat op de stembiljetten naast de naam en de afbeelding van de kandidaten voor de presidents- en parlementsverkiezingen staat - antwoordde u echter verkeerdelijk dat de PNU een banaan gebruikte als symbool (gehoorverslag CGVS, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt immers dat het symbool van de PNU van Mwai Kibaki 2 brandende fakkels waren, terwijl de banaan gebruikt werd als symbool voor een "ja"-stem bij het grondwettelijk referendum van 2005, toen de PNU nog niet bestond (zie landeninformatie). U stelde ook verkeerdelijk dat de PNU een coalitie is van 3 partijen, waarvan u er bovendien slechts 2 kon opnoemen (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl het in werkelijkheid een coalitie van meer dan 7 partijen betreft (zie landeninformatie). Verder stelde u dat er meer dan 6 presidentskandidaten waren, maar kon u slechts 4 van de 9 kandidaten correct weergeven en somde u onterecht Charity Kaluki Ngilu en Uhuru Kenyatta als presidentskandidaten op (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde eveneens dat Stephen Kalonzo, een van de 3 belangrijkste kandidaten, opkwam als lid van de Democratic Party (DP). Even later stelde u echter dat de DP de partij is waar Mwai Kibaki oorspronkelijk van komt en die deel uitmaakt van de PNU coalitie waar hij nu van aan het hoofd staat (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Wanneer u er vervolgens op gewezen werd dat het nogal onlogisch is dat Kibaki iemand uit zijn eigen partij en coalitie als tegenstander zou hebben, moest u toegeven dat Kalonzo inderdaad van een andere partij is, maar kon u niet aangeven dewelke (gehoorverslag CGVS, p. 11).

Verder stelde u dat in uw Eldoret North Constituency een zekere Rubin Chisire kandidaat was van de PNU voor de parlementsverkiezingen van december 2007 (gehoorverslag CGVS, p. 9), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er helemaal geen PNU-kandidaat was in de Eldoret North Constituency. Wel kwamen mensen van partijen binnen de PNU-coalitie in deze kieskring op, maar allen onder de naam van hun eigen partij. Bovendien werd helemaal geen Rubin Chisire als kandidaat voor de parlementsverkiezingen in de Eldoret North Constituency teruggevonden (zie landeninformatie). Als andere kandidaten kon u bovendien enkel Bii en "ook een vrouw" aangeven (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het feit dat u enkel campagne zou gevoerd hebben voor

de presidentsverkiezingen (gehoorverslag CGVS, p. 9) vormt, mede gelet op uw beweerd politiek engagement als voorzitter van een dergelijke beweging, geen verschoning voor uw gebrekkige kennis en foutieve verklaringen ter zake. Tot slot kon u op het einde van het gehoor 2 (Alfred en David Migui) van de door u eerder opgesomde 7 leden van de MYO niet meer weergeven en ondervond u enige moeite om Sirius Kamau opnieuw als de auditeur van de beweging aan te duiden (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 28). Eerder had u bovendien al verkeerdelijk James Migui opgegeven als secretaris van de beweging en gaf u pas na confrontatie met uw vergissing opnieuw Ngigi op als secretaris (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook geenszins aannemelijk voorzitter te zijn geweest van - of op een andere manier betrokken te zijn geweest bij - een jongerenbeweging die campagne voerde voor de PNU van Mwai Kibaki. Daar uw beweerdde problemen met de Kalenjin en andere etnische groepen in uw dorp onmiddellijk na de verkiezingen van december 2007, en met de Shifters militie in het bijzonder, het gevolg zouden zijn van uw beweerdde steun aan en campagneactiviteiten voor de PNU van Kibaki (gehoorverslag CGVS, p. 15-16), kan dan ook evenmin enig geloof gehecht worden aan deze door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Aan de door u aangehaalde excommunicatie uit de Kikuyu gemeenschap kan evenmin geloof gehecht worden daar u dit probleem eveneens linkt aan uw beweerdde campagneactiviteiten en de eruit volgende vervolging door de Shifters, die u zouden gedwongen hebben seksuele betrekkingen te hebben met een zekere Washiru van Kikuyu origine. Bovendien verklaarde u niet eens te weten of Washiru deze feiten überhaupt ter sprake bracht binnen de Kikuyu gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Wat de actuele veiligheidssituatie in uw land van herkomst betreft, dient volgende vaststelling te worden gemaakt.

Artikel 48/4 § 2 c van de wet van 15 december 1980 vermeldt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4 § 1).

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde gezaghebbende bronnen en literatuur door CEDOCA, blijkt dat op dit ogenblik de situatie in Kenia niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Niettegenstaande het land werd getroffen door uitspattingen van geweld in januari en februari 2008, volgend op de verkiezingen van december 2007, bedaarden de gemoederen eind maart 2008 en vinden er niet langer aanhoudende gevechtshandelingen plaats. De tussenkomst van oud-secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, op 28 februari 2008, heeft geresulteerd in een akkoord tussen de twee hoofdrolspelers, president Mwai Kibaki en zijn opponent Raïla Odinga. Op 16 april 2008 kwam een regering van nationale eenheid tot stand waarbij Mr. Odinga werd benoemd tot eerste minister. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dan ook dat er op dit moment geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is in Kenia, zodat burgers er niet langer een risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een dergelijk conflict. U brengt geen enkel concreet gegeven aan ter weerlegging van deze vaststelling, noch enige informatie waaruit zou blijken dat u op dit ogenblik in Kenia een concreet gevaar zou lopen het slachtoffer te worden van etnisch geweld.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker beweert geen enkel identiteitsdocument te kunnen voorleggen. Zowel zijn geboorteakte als zijn identiteitskaart zijn verloren gegaan toen zijn huis in brand werd gestoken (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Bovendien stelt verzoeker nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort omdat dit *“is niet gemakkelijk te verkrijgen in Kenia”* (zie gehoorverslag CGVS, p.7). De Raad stelt vast dat verzoeker sinds zijn aankomst in België geen enkele poging heeft ondernomen om familieleden of kennissen in Kenia te contacteren om aldus enige identiteitsdocumenten aan de Belgische asielinstanties te kunnen voorleggen. Dit klemt te meer nu verzoeker op het CGVS-verhoor toegeeft dat hij op internet een andere identiteit aanneemt die hij met zijn eigen foto bevestigt. Verzoeker ontkent dat de identiteitgegevens op internet correct zijn. De Raad ziet niet in waarom verzoeker op het internet zijn ware identiteit niet zou aannemen nu zijn foto erbij staat, hij wel correcte onderwijsinformatie geeft (hotelmanagement) (zie gehoorverslag CGVS, p.27) en het de bedoeling is dat zijn vrienden en naasten hem herkennen. Hoe dan ook verzoeker legt geen identiteitsdocumenten neer en toont aldus ook niet aan dat zijn in België verklaarde identiteit waarachtig is. Dit tast zijn geloofwaardigheid aan.

3.2. Verzoeker adstrueert zijn reisweg niet terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Aangezien verzoeker beweert hulp te hebben gekregen van medewerkers van een NGO is redelijk te verwachten dat hij dit gemakkelijk kan aantonen. Dit is niet het geval en verzoeker kan noch de naam van de NGO melden, noch van de medewerkers die hem tot in België hebben begeleid, noch van de vliegtuigmaatschappij waarmee werd gevlogen. Verzoeker toont dan ook niet aan door de actieve steun van derden naar Europa gekomen te zijn. Overigens is zijn bewering dat hij aan de hand van een papier met zijn foto erop dat door een medewerker werd bijgehouden, probleemloos de grensinspectie kon passeren (zie gehoorverslag CGVS, p.25-26) geheel ongeloofwaardig. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Dat hij dergelijke controles kon omzeilen wordt niet aangetoond. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een paspoort voor te leggen.

3.3. Verzoeker zou zijn land verlaten hebben omwille van zijn politieke betrokkenheid als voorzitter van een jongerenbeweging, de MYO, die naar aanleiding van de verkiezingen van december 2007 campagne zou gevoerd hebben voor de PNU van Mwai Kibaki. De bestreden beslissing betwist verzoekers beweringen *“Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de oorzaak van de door u aangehaalde problemen”* en *“Daar uw beweerde problemen met de Kalenjin en andere etnische groepen in uw dorp onmiddellijk na de verkiezingen van december 2007, en met de Shifters militie in het bijzonder, het gevolg zouden zijn van uw beweerde steun aan en campagneactiviteiten voor de PNU van*

Kibaki (gehoorverslag CGVS, p. 15-16), kan dan ook evenmin enig geloof gehecht worden aan deze door u ingeroepen vervolgingsfeiten."

3.4. Verzoekers verklaringen over de partijpolitieke werking in de aanloop van de verkiezingen zijn zowel onderling tegenstrijdig als strijdig met de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd en die verzoeker niet weerlegt. Verzoeker geeft toe dat hij tegenstrijdig was en hij *"zich inderdaad een enkele keer vergiste van detail"* maar meent *"Bovendien is het zo dat verzoeker exclusief en alleen campagne heeft gevoerd voor de presidentsverkiezingen, terwijl hij veel omvattender werd geïnterviewd"*. Verzoekers verklaringen zijn dermate ondermaats dat zijn politieke interesse niet aannemelijk is, laat staan een politiek activisme. Verzoeker kende zelfs het symbool van de PNU niet zodat niet aannemelijk is dat hij campagne voerde voor deze partij en de mensen aanzette onder dit symbool te stemmen. Hij kon evenmin de presidentskandidaten opnoemen en op het einde van het verhoor de namen van de eerder opgesomde leden en de auditeur van zijn eigen MYO beweging niet herhalen. De toevoeging in het verzoekschrift *"Zo wordt er gesteld dat PNU momenteel een coalitie is van 7 partijen. Dit is inderdaad zo, maar ten tijde van gezegde feiten was de PNU wel degelijk een coalitie van 3 partijen, zoals verzoeker ook aangeeft"* wordt niet aangetoond, noch wordt de informatie in het administratieve dossier weerlegt en hoe dan ook herstelt dit niet de geloofwaardigheid van verzoeker.

3.4.1. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om documenten voor te leggen ter ondersteuning van zijn beweerde voorzitterschap van de MYO in de Eldoret North Constituency, terwijl dit een publieke functie betreft. Verzoeker doet geen poging zijn identiteit en politieke activiteiten aan te tonen en bovendien heeft hij evenmin geïnformeerd naar de toestand van zijn familie. Zijn verklaring dat hij de telefoonnummers van de bureaus en de pastoor niet meer van buiten kent (zie gehoorverslag CGVS, p.21) is niet ernstig gezien het gemak waarmee telefoonnummers kunnen opgezocht worden. Verzoekers asielaanvraag is een openvolging van bonte beweringen die niet ondersteund worden door naventende politieke basiskennis. De verklaringen komen dan ook verzonnen voor.

3.5. Naast wraakacties van de 'Shifters' vreest verzoeker ook een excommunicatie door de Kikuyu-stam, waarover de bestreden beslissing stelt *"Aan de door u aangehaalde excommunicatie uit de Kikuyu gemeenschap kan evenmin geloof gehecht worden daar u dit probleem eveneens linkt aan uw beweerde campagneactiviteiten en de eruit volgende vervolging door de Shifters, die u zouden gedwongen hebben seksuele betrekkingen te hebben met een zekere Washiru van Kikuyu origine. Bovendien verklaarde u niet eens te weten of Washiru deze feiten überhaupt ter sprake bracht binnen de Kikuyu gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 24)"*. Verzoeker weerlegt evenmin dit motief en beperkt zich tot het herhalen van zijn vrees *"Het is nu zo dat verzoeker in ieder geval met het gevaar zou moeten leven dat deze feiten zouden uitkomen, zelfs indien het momenteel nog niet bekend zou zijn in zijn gemeenschap. En hierbuiten is het ook voor verzoeker te confronterend om met de vrouw te moeten samenleven"*. Verzoekers voorgehouden vrees voor excommunicatie is zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt, gebaseerd op zijn politiek engagement dat verzoeker niet kon aantonen.

3.5.1. Ten overvloede kan worden toegevoegd dat voor zover verzoeker inderdaad problemen zou kennen met leden van de Kalenjin en de Nande, hij niet aannemelijk maakt in Kenia geen beroep te kunnen doen op enige vorm van nationale bescherming. Tijdens het verhoor verklaarde verzoeker na de aanval niet naar de politie te zijn gestapt omdat hij *"wilde mijn tijd niet verliezen"* en gaf hij bovendien zelf toe dat de politie hem misschien kon beschermen (zie gehoorverslag CGVS, p.23-24). Verzoeker toont aldus niet aan dat hij, desgevallend, geen beroep kan doen op nationale bescherming.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekers verklaringen aangaande zijn politieke engagement en daaruit voortvloeiende vervolging, zijn ongeloofwaardig. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker beroept zich op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient hij elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land.

4.3.1. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar een artikel uit het weekblad Knack. De Raad stelt vast dat het artikel dateert van 6 februari 2008 en het aldus niet volstaat om de objectieve en meer recente informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd, te weerleggen. Uit de Cedoca-antwoorddocumenten blijkt dat op dit ogenblik de situatie in Kenia niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De bestreden beslissing stelt dienaangaande: *“Niettegenstaande het land werd getroffen door uitpattingen van geweld in januari en februari 2008, volgend op de verkiezingen van december 2007, bedaarden de gemoederen eind maart 2008 en vinden er niet langer aanhoudende gevechtshandelingen plaats. De tussenkomst van oud-secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, op 28 februari 2008, heeft geresulteerd in een akkoord tussen de twee hoofdrolspelers, president Mwai Kibaki en zijn opponent Raila Odinga. Op 16 april 2008 kwam een regering van nationale eenheid tot stand waarbij Mr. Odinga werd benoemd tot eerste minister. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dan ook dat er op dit moment geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is in Kenia, zodat burgers er niet langer een risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een dergelijk conflict.”*

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK